

Ročník 1993

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 71

Rozeslána dne 29. listopadu 1993

Cena Kč 7,-

O B S A H:

283. Zákon o státním zastupitelství
284. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 436/1991 Sb., o některých opatřeních v soudnictví, o volbách přísedících, jejich zproštění a odvolání z funkce a o státní správě soudů České republiky, ve znění zákona České národní rady č. 580/1991 Sb., zákona České národní rady č. 23/1993 Sb. a zákona č. 171/1993 Sb.
285. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů
286. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb., a zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb. a zákona č. 600/1992 Sb.
287. Zákon o působnosti Státního úřadu pro jadernou bezpečnost

283

ZÁKON

ze dne 9. listopadu 1993
o státním zastupitelství

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Zřizuje se státní zastupitelství jako soustava úřadů státu, určených k zastupování státu v případech stanovených zákonem.

(2) Tento zákon upravuje postavení, působnost, vnitřní vztahy, organizaci a správu státního zastupitelství; upravuje dále zejména postavení státních zástupců jako osob, jejichž prostřednictvím státní zastupitelství vykonává svou činnost, postavení právních čekatelů a působnost ministerstva spravedlnosti.

§ 2

(1) Státní zastupitelství jako představitel zájmů státu je při výkonu své působnosti povinno využívat prostředky, které mu poskytuje zákon.

(2) Státní zastupitelství vykonává svou činnost tak, aby jeho zásah byl v souladu se zákonem, rychlý a účinný.

§ 3

Věci svěřené do působnosti státního zastupitelství mohou být vykonávány pouze jím; jiný orgán nebo osoba nesmí jeho činnost nahradit anebo jej při ní zastoupit.

ČÁST DRUHÁ PŮSOBNOST STÁTNÍHO ZASTUPITELSTVÍ

§ 4

(1) Státní zastupitelství podává jménem státu obžalobu v trestním řízení a plní povinnosti, které mu v souvislosti s tím trestní řád¹⁾ ukládá. Obžalobu nepodá pouze v případech, které stanoví trestní řád.

(2) Další působnost státního zastupitelství v trestním řízení stanoví trestní řád.

§ 5

(1) Státní zastupitelství je oprávněno podat návrh

na zahájení občanského soudního řízení anebo vstoupit do již zahájeného občanského soudního řízení jen v případech, které stanoví zákon.

(2) Procesní postavení, oprávnění a povinnosti státního zastupitelství, které podalo návrh na zahájení řízení nebo vstoupilo do řízení, stanoví občanský soudní řád.

ČÁST TŘETÍ SOUSTAVA STÁTNÍHO ZASTUPITELSTVÍ

§ 6

(1) Soustavu státního zastupitelství tvoří Nejvyšší státní zastupitelství, vrchní státní zastupitelství, krajská státní zastupitelství a okresní státní zastupitelství; v době branné pohotovosti státu také vyšší a nižší polní státní zastupitelství.

(2) Na území hlavního města Prahy působí městské státní zastupitelství s působností krajského státního zastupitelství a obvodní státní zastupitelství s působností okresních státních zastupitelství. Na území města Brna působí městské státní zastupitelství s působností okresního státního zastupitelství.

§ 7

(1) Sídla státních zastupitelství a obvody jejich územní působnosti se shodují se sídly a obvody soudů.

(2) Ministerstvo spravedlnosti může právním předpisem stanovit výjimky ohledně sídel a územních obvodů státních zastupitelstev a zřizovat jejich pobočky.

§ 8

(1) Státní zastupitelství je příslušné k zastupování státu u soudu, u něhož toto státní zastupitelství působí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

(2) Spory o příslušnost mezi státními zastupitelstvími rozhoduje státní zastupitelství, které je vůči oběma nejbližší vyšší.

(3) Vyšší státní zastupitelství rozhoduje o přikázání věci jinému nižšímu státnímu zastupitelství, jestliže vedoucí státní zástupce je podle předpisů upravujících soudní řízení vyloučen z projednávání věci.

¹⁾ Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

(4) Vyšší státní zastupitelství jsou příslušná rozhodovat o opravných prostředcích proti rozhodnutím bezprostředně nižších státních zastupitelství.

§ 9

(1) Vyšší státní zastupitelství vykonávají dohled nad činností nižších státních zastupitelství ve svém obvodu, a to Nejvyšší státní zastupitelství nad vrchními státními zastupitelstvími, vrchní státní zastupitelství nad krajskými státními zastupitelstvími a krajská státní zastupitelství nad okresními státními zastupitelstvími.

(2) Při výkonu dohledu vyšší státní zastupitelství posuzují činnost nižších státních zastupitelství zejména z hlediska dodržování právních předpisů. Nižší státní zastupitelství podávají o své činnosti vyšším státním zastupitelstvím každý rok zprávu za uplynulý rok; podání zvláštní zprávy si může vyšší státní zastupitelství kdykoli vyžádat.

(3) Nejvyšší státní zástupce je oprávněn vydat pokyn obecné povahy ke sjednocení a usměrnění činnosti státního zastupitelství.

§ 10

Vyšší státní zastupitelství je oprávněno ve věci dát pokyn bezprostředně nižšímu státnímu zastupitelství ve svém obvodu. Pokud nižší státní zastupitelství odmítne splnit pokyn s poukazem, že je v rozporu se zákonem, je vyšší státní zastupitelství oprávněno věc nižšímu státnímu zastupitelství odejmout a působit ve věci samo. Totéž platí pro případ, že nižší státní zastupitelství je nečinné.

§ 11

(1) V čele každého státního zastupitelství stojí jeho vedoucí, který se podle označení státního zastupitelství označuje jako nejvyšší státní zástupce, vrchní státní zástupce, krajský státní zástupce, okresní státní zástupce, obvodní státní zástupce nebo městský státní zástupce. Vedoucího státního zástupce zastupuje jeho náměstek nebo náměstci v pořadí určeném vedoucím státním zástupcem.

(2) Za státní zastupitelství jedná jeho vedoucí nebo jím pověřený státní zástupce.

(3) Státní zástupci, působící v jednotlivých státních zastupitelstvích, jsou povinni řídit se příkazy vedoucího státního zastupitelství, v němž vykonávají svou funkci, s výjimkou příkazu, který by byl v rozporu se zákonem.

§ 12

(1) Nejvyšší státní zástupce je služebně nadřízen vrchním státním zástupcům, vrchní státní zástupci jsou služebně nadřízeni krajským státním zástupcům a kraj-

ští státní zástupci jsou služebně nadřízeni okresním státním zástupcům.

(2) Vedoucí státních zastupitelství jsou služebně nadřízeni státním zástupcům, kteří u nich působí.

ČÁST ČTVRTÁ

PŮSOBNOST

MINISTERSTVA SPRÁVEDLNOSTI

§ 13

(1) Ministr spravedlnosti je služebně nadřízen nejvyššímu státnímu zástupci a vykonává dohled nad činností Nejvyššího státního zastupitelství. Při výkonu dohledu posuzuje činnost Nejvyššího státního zastupitelství zejména z hlediska dodržování právních předpisů. Nejvyšší státní zastupitelství podává ministerstvu spravedlnosti každý rok zprávu o činnosti státního zastupitelství za uplynulý rok; podání zvláštní zprávy si může ministerstvo spravedlnosti kdykoli vyžádat.

(2) Správu státního zastupitelství vykonává ministerstvo spravedlnosti.

ČÁST PÁTÁ

PRÁVNÍ PROSTŘEDKY ZAJIŠŤUJÍCÍ ČINNOST STÁTNÍHO ZASTUPITELSTVÍ

§ 14

Orgány veřejné správy jsou povinny bez průtahů vyhovět dožádáním státního zastupitelství činěným v mezích jeho působnosti, zejména půjčovat spisy a doklady a podávat potřebná vysvětlení.

§ 15

Státní zástupci mají právo v mezích působnosti státního zastupitelství nahlížet do soudních spisů, pořizovat z nich opisy a výpisy, jakož i žádat jejich zapůjčení. Zapůjčení spisu nelze odmítnout, pokud tomu nebrání závažné důvody.

§ 16

(1) Každý je povinen se na výzvu dostavit ke státnímu zastupitelství a podat mu vysvětlení potřebné k plnění jeho úkolů.

(2) Vysvětlení může odepřít osoba, která by jím sobě nebo osobě blízké způsobila nebezpečí trestního stíhání. Může je odepřít i osoba, která by jím porušila státem uznávanou nebo uloženou mlčenlivost, pokud jí nebyla zproštěna.

(3) Kdo se dostaví na výzvu, má nárok na náhradu nutných výdajů a na náhradu ušlého výdělku (dále jen „náhrada“). Náhradu poskytuje stát. Nárok na náhradu nemá ten, kdo se dostavil jen ve svém vlastním zájmu nebo pro své protiprávní jednání.

(4) Nárok na náhradu podle odstavce 3 zaniká, jestliže jej osoba neuplatní do sedmi dnů ode dne,

kdy se na výzvu podle odstavce 1 dostavila; o tom musí být osoba poučena.

(5) Jestliže se někdo bez omluvy nebo opětovně bez závažných důvodů nedostaví ke státnímu zastupitelství, může být na jeho příkaz policejním orgánem předveden. Může mu být též uložena pořádková pokuta až do výše 5000 Kč; proti rozhodnutí o uložení pokuty je přípustný opravný prostředek do 15 dnů k vyššímu státnímu zastupitelství. V řízení se postupuje podle správního řádu.²⁾

ČÁST ŠESTÁ

USTANOVOVÁNÍ STÁTNÍCH ZÁSTUPCŮ A JEJICH PRACOVNÍ POMĚR

§ 17

(1) Státním zástupcem může být jmenován občan České republiky, který je způsobilý k právním úkonům, bezúhonný, v den ustanovení dosáhl věku nejméně 25 let, má vysokoškolské právnické vzdělání, úspěšně složil závěrečnou zkoušku a souhlasí se svým ustanovením do funkce a s přidělením k určitému státnímu zastupitelství.

(2) Odborná justiční zkouška, soudcovská zkouška, jednotná soudcovská a advokátní zkouška, vojenská právní zkouška a prokurátorská zkouška vykonané před účinností tohoto zákona mají stejné účinky jako závěrečná zkouška podle tohoto zákona.

(3) O uznání jiných zkoušek za závěrečnou zkoušku podle tohoto zákona rozhoduje ministr spravedlnosti.

§ 18

(1) Ministr spravedlnosti na návrh nejvyššího státního zástupce jmenuje státního zástupce na dobu časově neomezenou.

(2) Pracovní poměr státního zástupce se zakládá jmenováním a vzniká složením slibu do rukou ministra spravedlnosti. Součástí jmenování je i přidělení k určitému státnímu zastupitelství.

(3) Slib státního zástupce zní: „Slibuji věrnost České republice, při výkonu služby budu dodržovat Ústavu, zákony, ostatní právní předpisy a v souladu s nimi budu svoje povinnosti plnit nestranně a budu zachovávat mlčenlivost ve věcech služebního tajemství.“

(4) Odepření slibu nebo složení slibu s výhradou má za následek zánik pracovního poměru.

§ 19

(1) Státního zástupce přiděluje k výkonu služby k určitému státnímu zastupitelství ministr spravedlnosti na základě jeho předchozího souhlasu.

(2) Státní zástupce může požádat o změnu svého pracovního zařazení. O jeho žádosti rozhoduje ministr spravedlnosti.

(3) Státní zástupce může být i bez svého souhlasu přeložen k výkonu služby u jiného státního zastupitelství, vyžaduje-li to zákonná změna soustavy státního zastupitelství nebo obvodu jednotlivého úřadu.

§ 20

(1) Státního zástupce lze s jeho souhlasem k zajištění úkolů státního zastupitelství dočasně přidělit k jinému státnímu zastupitelství nebo k ministerstvu spravedlnosti. Součástí rozhodnutí je i stanovení doby dočasného přidělení.

(2) O dočasném přidělení rozhoduje vedoucí pracovník společně nadřízený oběma státním zastupitelstvím, při dočasném přidělení na ministerstvo spravedlnosti ministr spravedlnosti.

§ 21

Pracovní poměr státního zástupce končí

- a) dnem právní moci rozsudku, kterým byl odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně,
- b) dnem právní moci rozsudku, kterým byl zbaven způsobilosti k právním úkonům anebo kterým byla jeho způsobilost k právním úkonům omezena,
- c) dnem, kdy státní zástupce pozbyl státní občanství České republiky, dnem složení slibu poslance nebo senátora nebo člena orgánu územní samosprávy, dnem jmenování soudcem anebo dnem přijetí do funkce ve veřejné správě,
- d) dnem právní moci rozhodnutí o propuštění v kárném řízení,
- e) vzdáním se funkce; pracovní poměr zaniká uplynutím tří kalendářních měsíců následujících po měsíci, v němž bylo písemné prohlášení o vzdání se funkce doručeno ministerstvu spravedlnosti, nedojde-li k jiné dohodě,
- f) dohodou,
- g) ke dni 31. prosince kalendářního roku, v němž dosáhne 65 let.

§ 22

(1) Nejvyššího státního zástupce jmenuje do funkce a odvolává vláda na návrh ministra spravedlnosti.

²⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

(2) Ostatní vedoucí státních zastupitelství jmenuje do funkce a odvolává ministr spravedlnosti.

(3) Odvoláním podle odstavců 1 a 2 pracovní poměr nekončí.

§ 23

(1) Na pracovněprávní poměr státních zástupců se vztahuje zákoník práce,³⁾ pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Platové poměry státních zástupců a právních čekatelů upravuje zákon.

ČÁST SEDMÁ

POSTAVENÍ STÁTNÍCH ZÁSTUPCŮ

§ 24

(1) Státní zástupci musí při výkonu své funkce postupovat odpovědně, respektovat a chránit lidskou důstojnost a lidská práva a svobody; musí se vystříhat všeho, co by vzbuzovalo pochybnosti o jejich objektivitě při chránění zájmů státu.

(2) Se zastáváním funkce státního zástupce je neslučitelný výkon jakékoli jiné výdělečné činnosti s výjimkou správy vlastního majetku a činnosti vědecké, pedagogické, publicistické a umělecké za předpokladu, že jsou slučitelné s požadavky podle odstavce 1.

§ 25

(1) Státní zástupci jsou povinni zachovávat mlčenlivost o věcech, které se dozvěděli v souvislosti s výkonem povolání, a to i po skončení pracovního poměru.

(2) Zprostit mlčenlivosti může státního zástupce pouze ministr spravedlnosti.

§ 26

Za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem státního zastupitelství odpovídá stát. Zvláštní zákon⁴⁾ stanoví, kdy a v jaké míře může stát vymáhat tuto škodu na státním zástupci.

ČÁST OSMÁ

KÁRNÁ ODPOVĚDNOST STÁTNÍCH ZÁSTUPCŮ

§ 27

(1) Státní zástupce je kárně odpovědný za kárné provinění.

(2) Kárným proviněním je zaviněné porušení služebních povinností státního zástupce nebo chování, které je v rozporu s jeho postavením a povinnostmi podle § 24 odst. 1.

§ 28

(1) O kárném provinění rozhoduje kárný senát, který se skládá z předsedy a dvou členů jmenovaných ministrem spravedlnosti ze státních zástupců.

(2) Jakmile se člen kárného senátu dozví o skutečnostech, pro které je vyloučen, oznámí to neprodleně ministru spravedlnosti. Důvod podjatosti může uplatnit též státní zástupce, proti němuž byl podán návrh na zahájení kárného řízení, jakož i orgán, který návrh podal. Námitku musí uplatnit neprodleně, jakmile se dozvěděli o důvodu podjatosti. Jestliže se ministr spravedlnosti dozví, že je dán důvod k vyloučení, jmenuje nového člena nebo předsedu kárného senátu.

§ 29

Návrh na zahájení kárného řízení je oprávněn podat

- ministr spravedlnosti a nejvyšší státní zástupce proti kterémukoliv státnímu zástupci,
- vrchní státní zástupce proti státnímu zástupci vrchního státního zastupitelství, proti státnímu zástupci krajského státního zastupitelství a státnímu zástupci okresního státního zastupitelství v jeho obvodu,
- krajský státní zástupce proti státnímu zástupci krajského státního zastupitelství a státnímu zástupci okresního státního zastupitelství v jeho obvodu,
- okresní státní zástupce proti státnímu zástupci okresního státního zastupitelství.

§ 30

(1) Proti rozhodnutí kárného senátu o návrhu na uložení kárného opatření, není-li dále stanoveno jinak, mohou navrhovatel a státní zástupce podat do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí opravný prostředek.

(2) O opravném prostředku rozhoduje Nejvyšší soud.⁵⁾

§ 31

(1) Na kárnou odpovědnost státních zástupců se použije obdobně zákon č. 412/1991 Sb., o kárné odpovědnosti soudců, ve znění zákona České národní

³⁾ Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 58/1969 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným úředním postupem.

⁵⁾ § 250l a násl. zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 240/1993 Sb.).

radý č. 22/1993 Sb., s výjimkou ustanovení § 1, § 2 odst. 1, § 3 odst. 3 písm. a), b), § 5, § 6 odst. 2, odst. 4 poslední věta, § 7 odst. 2 a 3, § 8, § 16 odst. 5, odst. 7 poslední věta, § 18, 19, 22, 23, 25 a 26.

(2) Pokud se v zákonu uvedeném v odstavci 1 mluví o soudu, rozumí se tím státní zastupitelství, předsedou soudu se rozumí vedoucí státní zástupce a soudcem se rozumí státní zástupce.

§ 32

(1) Státní zástupce, který je trestně stíhán nebo proti němuž se vede kárné řízení z důvodů, pro které může být propuštěn v kárném řízení, může být ministrem spravedlnosti dočasně zproštěn výkonu služby.

(2) Po dobu zproštění výkonu služby přísluší státnímu zástupci 50 % platového tarifu podle platového předpisu. Osobní příplatek a příplatek za vedení státnímu zástupci nenáleží.

(3) Zaniknou-li okolnosti, které odůvodňovaly zproštění výkonu služby, ministr spravedlnosti jej zruší. Skončilo-li trestní stíhání státního zástupce zastavením nebo byl-li státní zástupce soudem zproštěn viny z trestného činu anebo nedošlo-li k ukončení pracovního poměru státního zástupce na základě kárného řízení podle § 21 písm. d), nevyplacené příjmy se doplátí.

ČÁST DEVÁTÁ

PRÁVNÍ ČEKATELÉ A ČEKATELSKÁ PRAXE

§ 33

(1) Právním čekatelem se může stát bezúhonný občan České republiky, který je způsobilý k právním úkonům a má vysokoškolské právnické vzdělání. Právní čekatel vykonává čekatelskou praxi na účelem odborně se připravit pro výkon činnosti státního zástupce.

(2) Čekatelská praxe je vykonávána v pracovním poměru na dobu určitou. Čekatelská praxe je tříletá; výjimky může v jednotlivých případech povolit ministr spravedlnosti, přičemž zkrácení čekatelské praxe nesmí přesáhnout dva roky. Ministr spravedlnosti může též započítat čekatelskou nebo obdobnou praxi podle zvláštního zákona.

(3) V rámci čekatelské praxe je čekatel povinen podrobit se závěrečné zkoušce, kterou může v případě neúspěchu jednou opakovat.

§ 34

(1) Právní čekatelé jsou oprávněni provádět jedno-

duché úkony státního zástupce pod jeho dozorem. Podrobnosti o úkonech prováděných právními čekateli stanoví ministerstvo spravedlnosti právním předpisem.

(2) Pro povinnost právního čekatele zachovávat mlčenlivost se použije ustanovení § 25 obdobně.

ČÁST DESÁTÁ

USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 35

(1) Prokurátoři a vyšetřovatelé prokuratury včetně vojenské prokuratury ustanovení do funkcí podle dosavadních předpisů se dnem účinnosti tohoto zákona považují za státní zástupce jmenované podle tohoto zákona do doby uvedené v odstavcích 3, 4 a 5 a tímto dnem končí jejich dosavadní pracovní nebo služební poměr. To neplatí, jestliže s tímto postupem projeví do 15 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona nesouhlas. Státním zástupcům, kterým zanikl pracovní poměr podle předchozí věty, přísluší odstupné nebo odchodné podle zvláštního zákona.⁶⁾

(2) Dnem účinnosti tohoto zákona se prokurátoři a vyšetřovatelé prokuratury uvedení v odstavci 1 považují za přidělené

- a) k Nejvyššímu státnímu zastupitelství, jestliže vykonávali funkci prokurátora nebo vyšetřovatele prokuratury Generální prokuratury,
- b) ke krajským státním zastupitelstvím v obvodu, v němž působí krajská prokuratura, u níž vykonávali funkce prokurátorů nebo vyšetřovatelů prokuratury,
- c) k okresním státním zastupitelstvím v obvodu, v němž působí okresní prokuratura, u níž vykonávali funkce prokurátorů nebo vyšetřovatelů prokuratury.

(3) Ministr spravedlnosti může rozhodnout do tří měsíců od účinnosti tohoto zákona o jiném přidělení v odstavci 2; pokud s tímto přidělením prokurátor nebo vyšetřovatel prokuratury nesouhlasí, jeho pracovní poměr končí uplynutím této lhůty. Státním zástupcům, kterým takto skončí pracovní poměr, náleží odstupné nebo odchodné podle zvláštního zákona.⁶⁾

(4) Do 30 dnů od účinnosti tohoto zákona rozhodne ministr spravedlnosti o přidělení prokurátorů a vyšetřovatelů vojenské prokuratury ke státním zastupitelstvím. Pokud s tímto přidělením prokurátor nebo vyšetřovatel vojenské prokuratury nesouhlasí, jeho pracovní poměr končí uplynutím této lhůty.

(5) Pracovní poměr, který vznikl podle odstavce 1,

⁶⁾ Zákon č. 195/1991 Sb., o odstupném poskytovaném při skončení pracovního poměru, ve znění zákona ČNR č. 37/1993 Sb. Zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění zákona č. 226/1992 Sb.

je pracovním poměrem na dobu určitou do 30. června 1994; tím není dotčeno ustanovení odstavců 3 a 4. Prodlužuje se však na dobu neurčitou, pokud ministr spravedlnosti během jeho trvání jmenuje státního zástupce podle tohoto zákona. Státním zástupcům, kterým skončil pracovní poměr uplynutím doby podle věty první, náleží odstupné nebo odchodné podle zvláštního zákona.⁶⁾

(6) Ostatní pracovníci, kteří byli ke dni účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru v orgánech prokuratury, se stávají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pracovníky státních zastupitelství ve funkcích odpovídajících jejich dosavadnímu funkčnímu zařazení, a to ve státních zastupitelstvích, která svým územním obvodem odpovídají prokuratuře, u níž působili a jejich dosavadní pracovní poměr končí. To neplatí, projeví-li s tímto postupem do 15 dnů od účinnosti tohoto zákona nesouhlas.

§ 36

Splňuje-li podmínky uvedené v § 17 odst. 1, může být do 31. prosince 1996 jmenován státním zástupcem též občan, který má úplné vysokoškolské právnické vzdělání a který svou nejméně šestiletou právní praxí nebo vědeckou nebo pedagogickou činností v oboru práva a úspěšným složením závěrečné zkoušky prokázal způsobilost k výkonu funkce státního zástupce.

§ 37

Do doby nabytí účinnosti zákona upravujícího platové poměry státních zástupců a právních čekatelů se platové poměry státních zástupců a právních čekatelů řídí nařízením vlády České republiky č. 254/1992 Sb., o platových poměrech prokurátorů, vyšetřovatelů prokuratury a právních čekatelů, ve znění nařízení vlády České republiky č. 442/1992 Sb. a nařízení vlády č. 145/1993 Sb.

§ 38

Hmotný majetek a majetková práva včetně závazků souvisejících s tímto majetkem, jakož i jiná práva a závazky přecházejí ke dni účinnosti tohoto zákona z prokuratury na ministerstvo spravedlnosti. To platí i pro majetek užívaný vojenskou prokuraturou a práva a povinnosti s ním související, pokud se ministerstvo spravedlnosti nedohodne s ministerstvem obrany jinak.

§ 39

Vrchní státní zastupitelství v Olomouci zahájí

svou činnost dnem, kdy svou činnost zahájí vrchní soud v Olomouci; do té doby vykonává jeho působnost vrchní státní zastupitelství v Praze.

§ 40

Ministerstvo spravedlnosti se zmocňuje, aby vydalo vyhláškou jednací řád státního zastupitelství.

§ 41

Pokud jiné předpisy mluví o prokuratuře, prokurátorech a vyšetřovatelích prokuratury, rozumí se tím podle povahy věci státní zastupitelství a státní zástupci podle tohoto zákona.

§ 42

Státní zastupitelství může ve lhůtě do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona podat návrh na zahájení občanského soudního řízení o neplatnost smlouvy o převodu vlastnictví v případech, kdy při jejím uzavírání nebyla respektována ustanovení omezující volnost jejich účastníků.

§ 43

Bylo-li před účinností tohoto zákona zahájeno a dosud neskončeno kárné řízení proti prokurátorovi nebo vyšetřovateli prokuratury, který se stal státním zástupcem podle tohoto zákona, převezme a dokončí kárné řízení kárný senát podle ustanovení tohoto zákona.

§ 44

(1) K ustanovením zákonů a jiných právních předpisů o protestu prokurátora a o jeho upozornění se nepřihlíží.⁷⁾

(2) Dnem účinnosti tohoto zákona končí běh lhůt podle § 17 odst. 2 zákona o prokuratuře.⁸⁾

(3) Protesty prokurátora podané od dne účinnosti tohoto zákona se vyřídí podle dosavadních předpisů s tím, že místo prokurátora působí státní zástupce.

§ 45

Zrušuje se zákon č. 60/1965 Sb., o prokuratuře, ve znění zákona č. 71/1967 Sb., zákona č. 147/1969 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 196/1988 Sb. a zákona č. 168/1990 Sb.

§ 46

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1994.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

⁷⁾ Např. § 250i odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., § 69 a § 75 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb.

⁸⁾ Zákon č. 60/1965 Sb., o prokuratuře, ve znění pozdějších předpisů.

284

ZÁKON

ze dne 10. listopadu 1993,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 436/1991 Sb., o některých opatřeních v soudnictví, o volbách přísedících, jejich zproštění a odvolání z funkce a o státní správě soudů České republiky, ve znění zákona České národní rady č. 580/1991 Sb., zákona České národní rady č. 23/1993 Sb. a zákona č. 171/1993 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 436/1991 Sb., o některých opatřeních v soudnictví, o volbách přísedících, jejich zproštění a odvolání z funkce a o státní správě soudů České republiky, ve znění zákona České národní rady č. 580/1991 Sb., zákona České národní rady č. 23/1993 Sb. a zákona č. 171/1993 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V nadpisu nad § 4 se vypouštějí slova „okresních a obvodních“.

2. Za § 5b se vkládá nový § 5c, který zní:

„§ 5c

(1) K řízení ve věcech, jež náležely ke dni účinnosti tohoto zákona do pravomoci vojenských soudů,^{4a)} je příslušný

- a) obvodní soud pro Prahu 3, jestliže by jinak byl příslušný obvodní soud v obvodu městského soudu v Praze,
- b) okresní soud Praha-západ, jestliže by jinak byl příslušný okresní soud v obvodu krajského soudu v Praze,
- c) okresní soud v Českých Budějovicích, jestliže by jinak byl příslušný okresní soud v obvodu krajského soudu v Českých Budějovicích,
- d) okresní soud v Plzni-město, jestliže by jinak byl příslušný okresní soud v obvodu krajského soudu v Plzni,
- e) okresní soud v Litoměřicích, jestliže by jinak byl příslušný okresní soud v obvodu krajského soudu v Ústí nad Labem,
- f) okresní soud v Hradci Králové, jestliže by jinak byl příslušný okresní soud v obvodu krajského soudu v Hradci Králové,
- g) městský soud v Brně, jestliže by jinak byl příslušný okresní soud v obvodu krajského soudu v Brně,
- h) okresní soud v Olomouci, jestliže by jinak byl příslušný okresní soud v obvodu krajského soudu v Ostravě.“

3. Poznámka pod čarou č. 4a) zní:

„^{4a)} § 14, 15 a § 20 odst. 3 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.“

4. § 16a včetně poznámky pod čarou č. 12a) se vypouští.

5. V § 31 písm. c) se za slovy „jeho předsedou“ tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) stížnosti, k jejichž vyřízení by byl podle § 32 příslušný předseda okresního soudu, je-li obsahem téže stížnosti i stížnost, k jejímuž vyřízení je příslušný podle písmene a) nebo c).“

Čl. II

1. Dnem účinnosti tohoto zákona je k dalšímu řízení ve věcech bývalého vojenského obvodového soudu příslušný okresní soud, v jehož obvodu měl vojenský obvodový soud sídlo, a ve věcech vojenského obvodového soudu v Praze obvodní soud pro Prahu 3.

2. Dnem účinnosti tohoto zákona je k dalšímu řízení příslušný ve věcech bývalého vyššího vojenského soudu v Táboře krajský soud v Českých Budějovicích a ve věcech bývalého vyššího vojenského soudu v Olomouci krajský soud v Ostravě.

3. Dnem účinnosti tohoto zákona se stávají přísedící vojenských soudů, pokud s tím souhlasí, přísedícími těch okresních a krajských soudů, na které je tímto dnem přenesena působnost vojenských obvodových soudů a vyšších vojenských soudů, u nichž vykonávali svou funkci.

4. Přísedícího, který byl zvolen do funkce podle zákona č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, zproští funkce nebo ho může z funkce odvolat zastupitelstvo, v jehož obvodu je přihlášen k trvalému pobytu. Pokud v obvodu příslušného soudu nemá přísedící trvalý pobyt, zproští ho funkce nebo rozhodne o jeho odvolání zastupitelstvo, v jehož obvodu je přísedící zaměstnán.

5. Justiční čekatelé vojenských soudů se dnem účinnosti tohoto zákona stávají pracovníky krajského soudu, v jehož obvodu bylo sídlo vyššího vojenského soudu, u něhož ke dni 31. prosince 1993 vykonávali přípravou službu justičního čekatele.

6. Hmotný majetek a majetková práva včetně závazků souvisejících s tímto majetkem a jiná práva a závazky ke dni účinnosti tohoto zákona přecházejí z vojenských obvodových soudů, vyšších vojenských soudů, vojenského kolegia vrchního soudu v Praze a vojenského kolegia Nejvyššího soudu na ministerstvo spravedlnosti, pokud dohodou mezi ním a ministerstvem obrany nebude stanoveno jinak.

7. Pokud nárok na náhradu škody podle zvláštního zákona²¹⁾ směřuje proti rozhodnutím vojenských soudů, vydaným do dne účinnosti tohoto zákona, je

ústředním orgánem podle zvláštního zákona²²⁾ ministerstvo obrany.

Čl. III

Zrušuje se zákon č. 141/1992 Sb., o zřízení vojenských soudů, stanovení jejich sídel a obvodů.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1994. Ustanovení § 5c pozbývá účinnosti dnem 31. prosince 1995.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

²¹⁾ Zákon č. 58/1969 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným úředním postupem.

Zákon č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů.

²²⁾ § 9 odst. 1 zákona č. 58/1969 Sb.

285**ZÁKON**

ze dne 10. listopadu 1993,

**kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 2/1969 Sb.,
o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy
České republiky, ve znění pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona České národní rady č. 34/1970 Sb., zákona České národní rady č. 60/1988 Sb., zákona České národní rady č. 173/1989 Sb., zákonného opatření předsednictva České národní rady č. 9/1990 Sb., zákona České národní rady č. 93/1990 Sb., zákona České národní rady č. 126/1990 Sb., zákona České národní rady č. 203/1990 Sb., zákona České národní rady č. 288/1990 Sb., zákonného opatření předsednictva České národní rady č. 305/1990 Sb., zákona České národní rady č. 575/1990 Sb., zákona České národní rady č. 173/1991 Sb., zákona České národní rady č. 283/1991 Sb., zákona České národní rady č. 19/1992 Sb., zákona České národní rady č. 23/1992 Sb., zákona České národní rady č. 167/1992 Sb., zákona České národní rady č. 239/1992 Sb., zákonného opatření předsednictva České národní rady č. 350/1992

Sb., zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., zákona České národní rady č. 359/1992 Sb., zákona České národní rady č. 474/1992 Sb., zákona České národní rady č. 548/1992 Sb., zákona České národní rady č. 21/1993 Sb. a zákona č. 166/1993 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 11 odst. 1 zní:

„(1) Ministerstvo spravedlnosti je ústředním orgánem státní správy pro soudy a státní zastupitelství.“

2. § 11 odst. 2 zní:

„(2) Ministerstvo spravedlnosti vystavuje právní posudky k úvěrovým a garančním dohodám, v nichž je smluvní stranou Česká republika.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

3. V § 16 odst. 1 se vypouští písmeno d).

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1994.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

286

ZÁKON

ze dne 11. listopadu 1993,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb., a zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb. a zákona č. 600/1992 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 1 zní:

„(1) Účelem tohoto zákona je ochrana hospodářské soutěže na trhu výrobků a výkonů (dále jen „zboží“) proti jejímu omezování, zkreslování nebo vylučování (dále jen „narušování“).“

2. Poznámka č. 1) k § 1 odst. 2 zní:

„¹⁾ § 44 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákonů č. 264/1992 Sb., č. 591/1992 Sb. a č. 600/1992 Sb.“

3. § 2 odst. 1 písm. a) zní:

„a) fyzické a právnické osoby, které se účastní hospodářské soutěže, i když nejsou podnikatelé (dále jen „soutěžitelé“).“

4. § 2 odst. 2 zní:

„(2) Na svazy podnikatelů, komory, živnostenská sdružení a jiné formy sdružování podnikatelů (dále jen „sdružení podnikatelů“), pokud jejich činnost může ovlivňovat hospodářskou soutěž, se ustanovení tohoto zákona použijí obdobně.“

5. V § 2 odst. 4 se slova „Česká a Slovenská Federativní Republika“ nahrazují slovy „Česká republika“.

6. § 2 odst. 5 se vypouští.

7. Název oddílu druhého zní: „**NEDOVOLENÉ NARUŠOVÁNÍ SOUTĚŽE**“.

8. Nadpis nad § 3 zní: „**Dohody narušující soutěž**“.

9. § 3 odst. 1 zní:

„(1) Veškeré dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí sdružení podnikatelů a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě (dále jen „dohody“), které vedou nebo mohou vést k narušení hospodářské soutěže na trhu zboží, jsou zakázané a neplatné, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak nebo pokud ministerstvo pro

hospodářskou soutěž (dále jen „ministerstvo“) nepovolilo výjimku.“

10. V § 3 odst. 2 v uvozovací části věty se slovo „nedovolenými“ nahrazuje slovem „zakázanými“.

11. V § 3 odst. 2 písm. a) se vypouštějí slova „pro účastníky dohody závazných“.

12. § 3 odst. 2 písm. g) se vypouští.

13. V § 3 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Vztahuje-li se důvod neplatnosti jen na část dohody, je neplatná jen tato její část, pokud z obsahu dohody nevyplyvá, že ji nelze oddělit od ostatního obsahu.“

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

14. V § 3 v nově označeném odstavci 4 se vypouští písmeno c). Dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno c).

15. V § 3 odst. 4 nově označené písmeno c) zní:

„c) podíl na zásobování trhu daného zboží menší než 5 % celostátního trhu nebo menší než 30 % místního trhu, jehož zásobování se účastníci dohody pravidelně účastní.“

16. V § 3 nově označený odstavec 5 zní:

„(5) Dohody uvedené v odstavci 4 vyžadují ke své účinnosti schválení ministerstvem. V žádosti jsou soutěžitelé povinni uvést důvody pro schválení a přiložit návrh dohody. Ministerstvo může schválení odepřít, jsou-li dány skutečnosti, které by odůvodňovaly odepření udělení výjimky podle § 5 odst. 3. Schválení platí za udělené, jestliže ministerstvo do dvou měsíců ode dne, kdy mu byla dohoda doručena, nesdělí písemně, že s dohodou nesouhlasí.“

17. V § 4 odst. 1 se vypouštějí slova „označení původu výrobků“ a za slova „obchodní jména“ se připojuje čárka a slova „topografie polovodičových výrobků, užité vzory“.

18. Poznámka pod čarou č. 2) zní:

„²⁾ Zákon č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů.“

Zákon č. 529/1991 Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků.

Zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech.

Zákon č. 174/1988 Sb., o ochranných známkách.

Zákon č. 132/1989 Sb., o ochraně práv k novým odrudám rostlin a plemenům zvířat.

Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích.

§ 8 a násl. obchodního zákoníku.“.

19. V § 4 odst. 2 se vypouštějí písmena b) a d) a dosavadní písmena c) a e) se označují jako písmena b) a c).

20. Za § 6 se vkládá nový § 6a, který zní:

„§ 6a

Ministerstvo může vyhláškou povolit obecnou výjimku ze zákazu podle § 3 odst. 1 a § 4 odst. 1 pro určité druhy dohod, s výjimkou dohod obsahujících přímé nebo nepřímé určení cen, jestliže narušení soutěže, ke kterému by obecná výjimka vedla, převáží výhody pro jiné účastníky trhu, zejména pro spotřebitele.“.

21. § 7 se vypouští.

22. Nad § 8 se vkládá společný nadpis „**Spojování podniků^{2a)} soutěžitelů**“.

Poznámka pod čarou č. 2a) zní:

„^{2a)} § 5 obchodního zákoníku.“.

23. § 8 zní:

„§ 8

(1) Ke spojování podniků soutěžitelů dochází

- a) sloučením nebo splynutím obchodních společností, družstev a jiných právnických osob,
- b) přechodem nebo převodem podniku nebo jeho podstatné části.

(2) Za spojování podniků podle tohoto zákona se považuje i jednání, kdy jedna nebo více osob, které již kontrolují jeden podnik, získají přímou nebo nepřímou kontrolu nad celkem nebo podstatnou částí jiného podniku, zejména

- a) získáním akcií, obchodních nebo členských podílů (dále jen „podíly“),
- b) smlouvou nebo jiným způsobem, který umožňuje vliv na určování soutěžního chování soutěžitele.

(3) Za spojení podniků podle odstavce 2 se nepovažuje, jestliže banky nebo jiní soutěžitelé, jejichž podnikání zahrnuje obchodování s cennými papíry, získají přechodně podíly jiného soutěžitele za účelem jejich prodeje.“.

24. Za § 8 se vkládá nový § 8a, který zní:

„§ 8a

(1) Spojování podniků, které narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž, podléhá povolení ministerstva. Za narušení soutěže se považuje, jestliže spojením podniků přesáhne jejich podíl 30 % celkového obrátu na celostátním nebo místním trhu daného zboží.

(2) Ministerstvo spojení povolí, jestliže zúčastnění soutěžitelé prokáží, že újma, která narušením soutěže může vzniknout, bude převážena hospodářskými výhodami, jež spojení přinese. V ostatních případech ministerstvo spojení nepovolí. V rozhodnutí o povolení může ministerstvo stanovit omezení a závazky nezbytné pro ochranu hospodářské soutěže.

(3) Soutěžitelé jsou povinni požádat ministerstvo o udělení povolení ke spojení podniků podle odstavce 1

- a) při sloučení nebo splynutí [§ 8 odst. 1 písm. a)] přede dnem podání návrhu na zápis změny v obchodním rejstříku,
- b) v ostatních případech [§ 8 odst. 1 písm. b) a odst. 2)] ve lhůtě do jednoho týdne po uzavření smlouvy, jinak je smlouva neúčinná.“.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nevztahují na Fond národního majetku České republiky a Pozemkový fond České republiky po dobu 12 měsíců od získání kontroly nad podnikem jiného soutěžitele podle § 8.“.

25. Název oddílu třetího zní: „**PŮSOBNOST MINISTERSTVA PRO HOSPODÁŘSKOU SOUTĚŽ**“.

26. § 10 se vypouští.

27. V § 11 písm. g) se slova „podle § 12 odst. 4“ nahrazují slovy „podle § 12 odst. 6“.

28. Dosavadní text § 11 se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

„(2) V nezbytných případech, jestliže soutěžitelé, kteří mají dominantní nebo monopolní postavení na trhu daného zboží, závažným způsobem narušují hospodářskou soutěž, může ministerstvo podle odstavce 1 písm. e) uložit zejména povinnost k převodu části podniku soutěžitele nebo rozdělení soutěžitele, je-li soutěžitel právnickou osobou; § 69 obchodního zákoníku se použije obdobně.“.

29. Název oddílu čtvrtého zní: „**ŘÍZENÍ U MINISTERSTVA**“.

30. § 12 včetně poznámky č. 3) zní:

„§ 12

(1) Účastníkem řízení je soutěžitel, o jehož právech nebo povinnostech stanovených tímto zákonem má být v řízení rozhodnuto.

(2) Účastník řízení se může dát v řízení na základě plné moci zastupovat zástupcem, jehož si zvolí. V téže věci může mít současně jen jednoho zvoleného zástupce.

(3) V případech, kdy v souvislosti s provedením správního úkonu zvláštní předpis ukládá povinnost zaplatit správní poplatek, náležitostí podání je i doložit o jeho zaplacení.

(4) Nevyhoví-li účastník řízení ve stanovené lhůtě výzvě ministerstva k odstranění nedostatků podání, ministerstvo úkon neprovede, případně započaté řízení zastaví.

(5) Soutěžitelé jsou povinni poskytovat ministerstvu úplně, správně, pravdivě a včas všechny požadované podklady a informace a umožnit jejich prověření. Dále jsou povinni umožnit pracovníkům ministerstva a jiným pověřeným osobám vstup do objektů, místností a ostatních prostor, které jsou předmětem nebo místem zjišťování nebo prověřování.

(6) Jeví-li se to z povahy věci potřebné, ministerstvo rozhodne na základě nařízeného ústního jednání. Vždy však musí být účastníkům před rozhodnutím dána možnost, aby se k předmětu řízení a výsledkům šetření, které ministerstvo ve věci provedlo, vyjádřili. Ministerstvo je povinno učinit opatření, aby nahlédnutím do spisu nebylo porušeno obchodní tajemství.³⁾

(7) V řízení podle předchozích odstavců může ministerstvo vydat předběžné opatření, jímž upraví prozatímně právní vztahy na dobu do konečného rozhodnutí, jestliže to je k zajištění oprávněných zájmů třeba, nebo byl-li by výkon konečného rozhodnutí jinak zmařen či vážně ohrožen.

(8) Není-li stanoveno jinak, postupuje se v řízení u ministerstva podle ustanovení správního řádu.⁴⁾

³⁾ § 17 obchodního zákoníku.“.

31. § 13 se vypouští.

32. § 14 včetně poznámky č. 5) zní:

„§ 14 Pokuty

(1) Soutěžitelům, kteří neposkytnou ministerstvu ve stanovené lhůtě požadované podklady nebo pravdivé informace, případně neumožní jejich prověření podle § 12 odst. 5, může ministerstvo uložit pokutu do výše 300 000 Kč.

(2) Tomu, kdo se bez závažných důvodů nedostaví k nařízenému ústnímu jednání podle § 12 odst. 6 nebo jinak ztěžuje postup řízení, může ministerstvo uložit pokutu do výše 100 000 Kč.

(3) Za nesplnění vykonatelného rozhodnutí ministerstva může ministerstvo uložit pokutu do výše 1 000 000 Kč.

(4) Ministerstvo je oprávněno za porušení ostatních povinností uvedených v tomto zákoně uložit soutěžitelům pokutu až do výše 10 000 000 Kč nebo do výše 10 % z čistého obrátu za poslední ukončený kalendářní rok. Jestliže je prokázán majetkový prospěch soutěžitele v důsledku porušení povinností podle tohoto zákona, uloží se mu pokuta nejméně ve výši tohoto prospěchu.

(5) Pokuty podle předchozích odstavců může ministerstvo uložit do jednoho roku od zjištění porušení povinnosti, nejpozději však do tří let následujících po roce, ve kterém byla tato povinnost porušena. Uložení pokuty podle tohoto zákona nevylučuje trestní odpovědnost podle zvláštního zákona.⁵⁾

(6) Pokuty podle tohoto zákona lze uložit opakovaně, a to nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy mělo být splněno vykonatelné rozhodnutí.

(7) Vybíráním pokut se pověřuje ministerstvo. Výnos z pokut je příjmem státního rozpočtu České republiky.

⁵⁾ § 127 trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

33. V § 16 se na konci věty vypouští tečka a připojují se slova „, a to i po dobu dvou let od skončení pracovního poměru k ministerstvu.“.

34. V § 18 odst. 2 se slova „úřad příslušný podle sídla podniku“ nahrazují slovem „ministerstvo“.

35. V § 19 odst. 1 písm. c) se slovo „úřadu“ nahrazuje slovem „ministerstva“. V odstavci 2 se slova „úřadu příslušného podle sídla podniku“ nahrazují slovem „ministerstvu“. Ve druhé větě se slovo „úřadu“ nahrazuje slovem „ministerstvu“ a slovo „příslušná“ se vypouští.

36. V § 19 se vypouští odstavce 3. Dosavadní odstavce 4 se označuje jako odstavce 3.

37. V § 20 odst. 2 se vypouštějí slova „příslušnému podle sídla podniku“.

38. § 22 zní:

„§ 22

Vláda může stanovit svým nařízením bližší podmínky pro zjišťování monopolního nebo dominantního postavení podle § 9, náležitosti návrhu na schvalování dohody podle § 3 odst. 5, návrhu na povolení výjimky podle § 5 a návrhu na povolení spojení podniků podle § 8a.“.

39. V textu zákona, kromě § 19 odst. 4 písm. a), se pojmy „podnik“ a „podnikatel“ nahrazují pojmem „soutěžitel“, pojem „úřad“ se nahrazuje pojmem „ministerstvo“ a pojem „fúze“ se nahrazuje pojmem „spojení podniků“.

Čl. II

Veškerá rozhodnutí sdružení podnikatelů podle § 3 odst. 1 učiněná před účinností tohoto zákona jsou po uplynutí 30 dnů od nabytí účinnosti zákona neplatná, pokud ministerstvo na žádost sdružení nepovolí výjimku nebo zvláštní zákon nestanoví jinak.

Čl. III

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákonů č. 264/1992 Sb., č. 591/1992 Sb. a č. 600/1992 Sb., se doplňuje takto:

V § 68 odst. 6 se doplňuje písmeno f), které zní:

„f) společnost neplní povinnost uloženou rozhodnutím ministerstva pro hospodářskou soutěž podle § 11 odst. 2 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže.“.

Čl. IV

Předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů České republiky vyhlásil úplné znění zákona o ochraně hospodářské soutěže, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

287

ZÁKON

ze dne 11. listopadu 1993

o působnosti Státního úřadu pro jadernou bezpečnost

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

(1) Státní úřad pro jadernou bezpečnost¹⁾ (dále jen „Úřad“) je ústředním orgánem státní správy České republiky pro oblast státního dozoru nad jadernou bezpečností.

(2) Sídlem Úřadu je Praha.

(3) V čele Úřadu je předseda, kterého jmenuje a odvolává vláda České republiky.

§ 2

Úřad vykonává tyto působnosti

a) výkon státního dozoru nad jadernou bezpečností

jaderných zařízení,²⁾ nad zacházením s radioaktivními odpady z jaderných zařízení a vyhořelým jaderným palivem,

b) výkon státního dozoru nad jadernými materiály, včetně jejich evidence a kontroly,

c) výkon státního dozoru nad bezpečnostní ochranou jaderných zařízení a jaderných materiálů.

§ 3

Úřad je nositelem odborné spolupráce s Mezinárodní agenturou pro atomovou energii.

§ 4

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1993.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

¹⁾ § 2 odst. 1 bod 8 zákona ČNR č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona ČNR č. 21/1993 Sb.

²⁾ Zákon č. 28/1984 Sb., o státním dozoru nad jadernou bezpečností jaderných zařízení.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hybernská 2, 110 00 Praha 1, telefon (02) 22 41 77, fax (02) 242 173 13 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 30015-706-011/0100 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 24 51 05 14 l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 24 51 05 14 l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.